

Розпрощався стрілець... (стрілецька пісня)

Автор Невідомий

Розпрощався стрілець із своєю ріднею,
Сам поїхав в далеку дорогу.
За свій рідний край, за козацький звичай
Здобувати в бою перемогу.

Відгримів лютий бій у широких степу,
День кривавий надвечір схилився,
Лиш трава шелестить, вбитий стрілець лежить,
Над ним коник його нахилився.

Ой коню ж мій, коню, не стій наді мною,
Не копай сиру землю копитом,
Біжи, коню мій, скажи неньці моїй,
Що я впав за Україну забитий.

Нехай батько і мати, і рідні сестри,
Нехай вони за мною не плачуть.
Я в степу лежу, за ріднею тужу,
Чорний крук наді мною вже кричить.

Ряди за рядами ідуть партизани,
До походу гармата їм грає,
За волю і честь лиш березовий хрест
Дрібні сльози на шлях проливає.

А слава козацька не вмере, не загине,
Будуть люди про нас говорити,
Що були козаки і отут полягли –
Вони вміли свій край боронити.